Scrisoarea unei credincioase din Neamț adresată celor care au provocat căderea Rădeniului

Iată-ne dezorientați și îndurerați acum, rămași fără un loc de rugăciune, la câteva săptămâni după ce cu toții am părăsit schitul Rădeni, unde timp de doi ani și jumătate, am participat la slujbe aici, îngrădindu-ne de erezia ecumenistă, pe care ierarhii noștri au adus-o în Biserică prin semnătura pe documentele sinodului eretic din Creta.

Eram conștientă că, atunci când te ridici împotriva unui întreg sistem ecumenist, șansele de a rezista presiunilor acestuia nu sunt prea mari, dar am trăit cu speranța că, atât timp cât vom fi curați și bine intenționați înaintea lui Dumnezeu, Acesta nu ne va lăsa și ne va ajuta să rezistăm.

Nu mi-am închipuit niciodată că schitul Rădeni se va prăbuși din interior, din cauza nechibzuinței preoților care conduc comunitatea și au ales să nu meargă pe calea împărătească a Sfinților Părinți, ci pe calea extremistă a propriilor concepții despre această luptă, **făcând astfel lucrarea mitropolitului Moldovei și Bucovinei Teofan, cel mai mare persecutor al antiecumeniștilor din Patriarhia Română, care acum a scăpat de o mare grijă și poate liniștit să raporteze că unul dintre centrele de rezistență din Arhiepiscopia Înaltpreasfinției Sale a fost anihilat de către cei care ar fi trebuit să îl apere și să îl țină în această luptă**.

Am văzut cu durere cum, în ziua de 28 ianuarie 2019, exact la un an după ce participanții la adunarea de la Roman și-au proclamat oficial în biserica mare din Rădeni învățăturile acceptate sub semnătură cu câteva zile înainte, în aceeași biserică s-a produs destrămarea uneia dintre cele mai puternice comunități din țară, care a dat speranță multor credincioși din toată țara, venind aici să se roage cu noi, cei din zonă.

> *35 de întrebări teologice despre corecta nepomenire, adresate monahului Sava și adepților „acriviei” cuviosiei sale*

Acum vrăjmașul oamenilor, diavolul, distruge Biserica Ortodoxă prin slujitorii săi din interior. La fel și Rădeniul a căzut prin slujitorii săi: părintele Xenofont și părintele Spiridon care, nefăcându-şi nici până acum mărturisirea de credință antiecumenistă, au ascultat mai mult de oameni decât de Dumnezeu și, măcinați de ură, răutate, invidie și îndreptățire de sine, prin viclenie l-au acceptat pe părintele Ciprian Staicu, de același cuget cu ei, în comunitatea de la Rădeni, prin documentul numit "Comunicatul preoților de la Rădeni" din 17.01.2018, pretinzând că sunt marii și singurii apărători ai Sfinței Ortodoxii, hotărând calea de urmat a Rădeniului – cea extremistă – după propriile lor concepții.

Dacă pentru noi cei de la Rădeni, acest document marchează **începutul tulburării și dezbinării**, pentru părintele Staicu era **bucurie în cer și pe pământ**, cum scria sfinția sa pe pagina proprie de internet, urmând ca la Sinaxa de la Roman, părinții organizatori și participanți să consemneze niște **concluzii aberante,** prin care ne-au făcut pe toți potrivnici lui Dumnezeu.

A fost voia Domnului să se întâmple așa, ca să se vădească răutatea și viclenia din inimile noastre. Ne-am îndepărtat de Dumnezeu, făcând voia noastră, și ne-a lăsat: pe părintele Pamvo în înșelare, ajungând să creadă că nu mai este Har în Biserica, așa cum s-a stabilit de fapt la Sinaxa de la Roman, și, culmea, crezând că numai sfinția să se află în Adevăr, iar pe noi, toți, fără un loc pentru Sfânta Liturghie și mai toți în înșelare – amăgindu-ne că-L mărturisim pe Hristos.

Este un semn pe care ni l-a arătat Dumnezeu – **a căzut cel mai important centru al mișcării antiecumeniste din România**, **și nu cu forța celor din exterior, a sistemului din care face parte și Mitropolia Moldovei și Bucovinei, ci din interior, prin părinții noștri și pentru nevegherea noastră, a credincioșilor**.

Am simțit și trăit căderea Rădeniului începând cu septembrie-octombrie 2017, prin predicile părintelui Xenofont și părintelui Spiridon – pe atunci părintele meu duhovnic – căruia încercam să-i spun temerile mele. Acesta avea ceva împotriva lui Mihai-Silviu Chirilă și nu mai puteam spune nimic. Prin urmare, începe deformarea realității și sacrificarea adevărului în favoarea celor vicleni.

La predici, părintele Xenofont precipitat ne spunea: "Gata cu iconomia!" și alte asemenea, iar părintele Spiridon spunea că toți sunt eretici. Oare întâmplător au fost aleși acești părinți să schimbe drumul Rădeniului de pe calea împărătească a

Sfinților Părinți, pe care se afla, pe o cale schismatică – aparent a "acriviei" Sfinților Părinți ? Nicidecum!

Dacă se îngrădeau de erezie în faptă și cuvânt, pătrunși fiind de răspunderea (obligație de conștiință) de a asculta mai mult de Dumnezeu decât de oameni, poate nu ar fi acceptat să deturneze drumul Rădeniului.

Mergeam cu drag la Sfânta Liturghie și mă întorceam acasă cu dureri de cap.

Am început să vorbesc cu părintele Xenofont, să-i spun că trebuie să mai avem răbdare, ca poporul este în neștiință, nu este informat, nu știe de Creta, nu știe de erezie.

Și în cazul părintelui Xenofont m-am izbit de ura pe care o avea asupra lui Mihai-Silviu Chirilă – o ură adâncă – la un moment dat a făcut o comparație chiar cu Iuda – m-am speriat de o așa ură la preoții lui Hristos.

Mare pagubă au făcut acești părinți – smintind pe mulți credincioși, chiar un părinte slujitor de la Rădeni s-a întors la ecumeniști.

Au supărat pe Hristos, cu atât mai mult cu cât sfințiile lor au îmbrăcat chipul călugăriei, care înseamnă viața cerească trăită pe pământ. Mare păcat!

Mi-am dat seama, mai apoi, că amândoi părinții aveau o misiune: cu ajutorul părintelui Staicu, noi, credincioșii, fără voia noastră, trebuia să deviem de pe calea împărătească a Sfinților Părinți, pe care ne aflam, unde era bine, Dumnezeu era cu noi, veneam mulți oameni la Rădeni din toată țara, de nu mai încăpeam în biserică, mulți, foarte mulți stăteau afară, era pace, înțelegere între noi, părinții ne trimiteau la Bănceni, la Vladica Longhin, de unde veneam întăriți în credință, văzând trăirea și mărturisirea aproape de mucenicie a înaltpreasfinției sale.

Dar, vrăjmașul care lucrează prin oameni, a spus: "Gata, de acum încolo va trebuie dezbinare și tulburare".

Așadar fără explicații prea multe, în fața credincioșilor, din care mulți nici acum nu realizează ce s-a întâmplat, ne-am trezit fără voia noastră pe calea "acriviei Sfinților Părinți", numită de ei așa doar formal, pentru că, în realitate, este o cale lumească, amestecată cu mândrie pătimașă, ură și viclenie – așadar, după capul celor care se consideră drept cei mai mari și drepți apărători ai Ortodoxiei.

Nu mai încăpeam pe aceea cale împărătească a Sfinților Părinți pentru ca acolo erau Mihai-Silviu Chirilă și ceilalți 5 părinți care au întocmit Proiectul de Rezoluție din ianuarie 2018, ce propunea să rămânem pe calea Sfinților Părinți, împărătească de mijloc. Dar pentru că Părintele Staicu nu a participat la întocmirea acestuia nu era bun. Și mai era ceva: părintele Sava și părintele Staicu trebuia sa creeze haos în mișcarea antiecumenistă, pentru a fi mai usor fărâmițată.

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!

În realitate acel proiect putea fi întocmit de orice preot sau credincios cu cunoștințe teologice – important era să fie cunoscut de toți credincioșii și supus dezbaterii, spre a se veni cu îmbunătățiri, dacă era cazul.

Fără să fim consultanți noi, credincioșii, cu privire la ce urma să se stabilească la Sinaxa de la Roman, ne-am trezit în plină tulburare – **părinții și participanții hotărând pentru noi calea spre iad**, pentru că, spunând ca nu mai este Har în Biserică, așa cum au afirmat prin acel punct 8 al rezoluției de la Roman, asta înseamnă: despărțirea de Dumnezeu.

Vladica Longhin nu a blestemat când spus exact cum s-a hotărât la Roman pentru Rădeni – calea spre iad.

Așa că nu trebuia să se supere părinții noștri și să nu ne mai lase la Bănceni.

La Sinaxa de la Roman, sub influența monahului Sava Lavriotul, toți colaboratorii săi: părintele Staicu, părintele Xenofont, părintele Spiridon, părintele Pamvo, părintele Elefterie, părintele Vasile Savin şi ceilalți participanți, au hotărât în numele nostru că:

- tot poporul este eretic;
- părtășia la erezie este erezie în toate cazurile, deși Sfinții Părinți (amintesc doar pe Sfântul Atanasie cel Mare) spun contrariul: părtășia la erezie nu este erezie dacă poporul este în neștiință, nu știe de erezie, nu și-o însușește, nu o promovează;
- au fost criticați frații noștri de luptă;
- au fost judecați episcopi și popoarele lor care luptă împotriva ecumenismului și condamnă Creta;

- s-a spus indirect că nu mai este Har în Biserică: “Tainele săvârșite de ereticii ecumeniști nu sunt spre sfințirea și spre mântuirea celor care le primesc, ci spre osânda lor, datorită credinței lor eretice. Acesta este motivul pentru care noi am întrerupt comuniunea cu ei”. Așadar, după ei, nu mai avem botez valid, nu mai avem cununii, hirotonii și pruncii iau Sfânta Împărtășanie spre osândă. Ferească Dumnezeu! **Proba practică au dat-o prin respingerea mărturisirii de credință a ieromonahului Lavrentie, acum două zile, pentru motivul, nerecunoscut oficial în public, că acel părinte a fost hirotonit după sinodul mincinos din Creta.**

Preotul Staicu „îl livrează” consistoriului pe un preot nepomenitor, admițându-i caterisirea nepronunțată

A doua zi, la Rădeni, părintele Vasile Savin ne-a ținut un cuvânt în care ne-a spus ce bine a fost la Roman! Noi știam ce a fost, însă părintele ne spune altceva: “a fost liniște, pace, bunătate, smerenie și duhul a fost prezent”.

“Care duh, părinte?” am întrebat doar în gând. Poate era bine să zic mai tare. Mă uitam în jur, aproape nimeni nu înțelegea ce se întamplă, cum nici astăzi nu știu sau nu vor să știe. Cred că adormim din nou, după ce ne-am trezit. Părintele continuă să ne liniștească, să ne adoarmă conștiința, că totul a fost bine la Roman, la fel cum fac ierarhii noștri, care au semnat documente eretice în Creta, adorm conștiințele poporului că nimic grav nu s-a întâmplat.

Îmi amintesc, era în 9 februarie 2017, zăpadă, -15 grade, când Mihai-Silviu Chirilă ne-a chemat pe toți să apărăm schitul Rădeni, când Mitropolia Moldovei și Bucovinei a venit cu jandarmii să evacueze schitul.

Era și părintele Vasile Savin, care se ferea să nu fie văzut. Eu eram prin preajma și-mi spune: “Aceasta este mașina Mitropoliei, slujitorii ei, cred că m-au văzut!”.

Eu, bucuroasă, încredințată și recunoscătoare lui Hristos pentru privilegiul de a mă afla în ceata mărturisitorilor, îi spun: “Părinte, să nu ne temem de oameni, să ne temem mai mult de Dumnezeu – El ne vede pe toți!”.

Am schimbat câteva păreri cu privire la îngrădirea de erezie – cred că i-am dat curaj – ca să aflu peste câteva săptămâni ca și sfinția sa a întrerupt pomenirea. Mult m-am bucurat! A fost un părinte mărturisitor până la Sinaxa de la Roman, unde a participat, când i s-a propus rolul de a amăgi mărturisitorii. Astfel, crezându-ne pe toți o masă de nepricepuți – buni să ni se liniștească și adoarmă conștiințele, și-a acceptat rolul – știe sfinția sa de ce !

Și nu numai în predici, dar și pe unde scrie amestecă adevărul cu minciuna – greu distingi ce a vrut să spună: e haos, e întuneric, dacă citești te doare capul. "Vai de cei ce zic răului bine și binelui rău, care numesc lumina întuneric și întunericul lumina."

Apoi a venit la Rădeni și cu formula "pe episcopul nostru…". Care episcop?

Avem noi unul nou sau ne-am întors la ecumeniști și nu știm noi?

Corectitudinea pomenirii „tuturor episcopilor ortodocși"

Bine poziționati pe calea care duce la pierzare – fără Dumnezeu – a început tulburarea, sminteala și dezbinarea.

Nu numai că nu a mai venit nimeni în turma noastra, mai rău a început să se micșoreze văzând cu ochii.

Nu trebuia să pronunțăm numele lui Mihai-Silviu Chirilă, al părintelui Ioan Ungureanu sau al IPS Longhin, ca să nu supărăm pe cineva. Era voie doar să-i denigrăm, iar cei ce denigrau nu ezitau să-și arate și pe față răutatea și ura. Ferească Dumnezeu !!

Mă întrebam ce fel de mărturisire mai facem noi la Rădeni – cât ne mai rabdă Dumnezeu?!!

Cât s-au mai străduit unii ucenici ai părintelui Antim să-i aducă vicleniile părintelui Staicu, ei înșiși fiind vicleni, și să-l despartă de ucenicii pe care i-a adus în aceasta luptă și care mărturisesc și veghează la apărarea Dreptei Credințe.

Reușind, își exprimau bucuria pe internet, ca bucuria sa fie generală. Câtă răutate și ură – o ură patologică ! – îmi spuneam "iată cum se bucura vrajmașul!". Ce

bucurie a avut părintele Staicu, cu toți colaboratorii săi, pe toate paginile de internet, aservite sfinției sale.

Dar erau denigrați nu numai frații noștri, au intrat la rând și marii noștri duhovnici, Părintele Xenofont, părintele Spiridon și un părinte de la Mestecaniș considerându-i eretici și pe marii noștri duhovnici Iustin și Cleopa.

> *Susține monahul Efrem Prodromitul că Părintele Iustin Pârvu a fost… eretic pentru că nu a întrerupt pomenirea?*

Mai mult, părintele Sava pune la îndoiala chiar sfințenia Sfântului Paisie Aghioritul! Iarași mă întrebam: "Cât ne va mai răbda Dumnezeu??".

> *Monahul Sava l-a hulit, la București, pe Sfântul Paisie Aghioritul, numindu-l indirect "antipatristic și eretic"*

Și nu ne-a mai răbdat.

Rădeniul a căzut pentru viclenia și ura care au pătruns adânc în comunitatea noastră. Începând cu ianuarie 2018, mărturisirea noastră nu a mai fost primită de Dumnezeu pentru că era falsă, o părere de mărturisire, în care adevărul era amestecat cu minciuna; în mărturisire și-a făcut loc părerea de sine, îndreptățirea de sine și viclenia. Noi nu L-am mai avut alături pe Dumnezeu în lupta noastră.

Prin ianuarie 2018, când părintele Xenofont ne spunea: "Gata cu iconomia!" și-l rugăm să mai avem răbdare, îl rugăm și pe părintele Ciprian Staicu, la fel să mai avem răbdare și să mărturisim cu dragoste, cu bunătate și smerenie, să lăsăm răutatea și ura și invidia, pentru că vedeam atacul strașnic, în orice caz, josnic la adresa lui Mihai-Silviu Chirilă – începuse campania de denigrare a acestuia. La care părintele Staicu îmi răspunde cu un cuvânt greu de reprodus. M-am cutremurat văzând astfel de slujitori ai lui Hristos! Trebuia să merg într-un pelerinaj în Grecia cu sfinția sa, dar nu mi-a mai trebuit.

După Sinaxa de la Roman, eram în fața Sfântului Altar la Rădeni, când un

credincios îl întreba pe părintele Spiridon de ce a trebuit să corecteze studiul lui Mihai-Silviu Chirilă, la care, cu ură, îi răspunde că-i va corecta și cartea.

Doamne ferește! Mai bine scrieți și sfinția voastră o carte pentru ca noi o răspândim în popor să-l informăm despre pericolul ereziei – nu mai știu dacă i-am spus eu sau altcineva – în orice caz eu așa am gândit.

Am dăruit câteva sute de cărți ale teologului Mihai-Silviu Chirilă peste tot. Oamenii trebuia să știe ce e cu Creta, cu erezia – mai ales ca acesta demasca și modul viclean, al slujitorilor ecumeniști ai Patriarhiei, prin care se caută liniștirea conștiinței poporului ca nimic grav nu s-a întâmplat în Creta.

Așadar, răutatea nu are limite la unii slujitori a lui Hristos – părintele Spiridon fiind și duhovnic. Mare păcat!

Pentru a fi credibili în susținerea învățăturii lor, acești părinți trunchiază texte din Sfinții Părinți – pe care le adaptează după "îndreptățirea de sine". Un exemplu: se elimină din text partea în care Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că nu "osândește și nu judecă pe nimeni, să nu supere pe Dumnezeu" înlocuind-o cu o frază convenabilă lor, dar mai ales pentru a nu fi demascați că la Roman sfinții lor chiar asta au făcut: au criticat, au osândit, au judecat.

După Sinaxa de la Roman noi, cei de la Rădeni, ne-am pierdut toată credibilitatea. Pe unde mergeam mi se spunea: "ne-ați făcut eretici la Roman! Cine sunteți voi – sunteți Sfinți? Dar nici sfinții n-au judecat! Noi nu suntem eretici!".

În alt loc mi se spunea: "Nu este bine ce se întâmplă la Rădeni!". În altul: "Nu vedeți că la Rădeni se ceartă, este derută și altele? Veniți la noi!" (era Starețul de la Mânăstirea Neamț). Bineînteles că eu am continuat să vin la Rădeni, cu toată tulburarea și vrajba care era aici.

Când m-am îngrădit de erezie hotărându-mă să ascult mai mult de Dumnezeu decât de oameni – m-am cutremurat !

Am conștientizat că trebuie să-L mărturisim curat pe Hristos și să fim adevărați străjeri ai Sfinței noastre Ortodoxii. Noi ne aflam în ceata Mărturisitorilor, pentru că ne-a ajutat Dumnezeu – nu suntem prin forțele proprii. De aceea trebuie să fim

cu ochii țintă la Hristos – dacă nu pățim precum Sfântul Petru când se afunda.

Dacă nu am fost auzită când am ieșit cu Scrisoarea din 18.01.2018 , prin care avertizam despre pericolul care planează asupra Rădeniului, vin acum cu această Scrisoare și spun: **Să conștientizăm că acesta este un "avertisment" dat nouă de Hristos.**

https://ortodoxinfo.ro/2018/01/18/scrisoare-unei-credincioase-din-radeni-proiectul-de-rezolutie-ne-reprezinta-pe-noi-pe-marturisitorii-de-rand/

A căzut cea mai mare cetate antiecumenistă din Romania, și nu numai, a celor care s-au îngrădit de erezie !

– Ce mesaj am dat pentru cei care mai doreau să vină în ceata mărturisitorilor?

– Ce mesaj am dat ecumeniștilor care L-au trădat pe Hristos în Creta și tuturor ecumeniștilor înrăiți?

Pentru noi este un **avertisment** este clar: **Diavolul a cerut să ne cearnă. Hristos, văzând că nu-L mărturisim curat și, mai mult, că ne-am îndepărtat de El, acceptând o cugetare lumească, împletită cu ură și viclenie, în calea de luptă împotriva ereziei, a îngăduit, și din ianuarie 2018 a început cernerea. Nu numai că nu a mai venit nimeni în turma noastră, dar, din câți am fost, acum, după un an de zile, am mai rămas un sfert.**

Toți plătim: am rămas fără un loc pentru Sfânta Liturghie și înșelați :

- plătește părintele Pamvo, pentru că a ajuns să creadă că nu mai este Har în Biserica – așa cum s-a afirmat la Roman unde a participat;
- plătește pentru că nu s-a lepădat de Roman public împreună cu toată comunitatea de la Rădeni, deși mie mi-a spus: „nu trebuia părintele Spiridon să-l critice pe Mihai Chirilă, nu tot poporul este eretic, nu trebuia să-l facem eretic pe IPS Loghin";
- plătește pentru că nu și-a cerut iertare de la Vladica Loghin, neascultându-l când acesta l-a rugat să nu meargă la Sinaxa de la Roman;
- plătește pentru că și-a trădat frații de luptă, pe teologul Mihai-Silviu Chirilă, care i-a fost alături în momentele grele.

La puțin timp de când cu toții am încetat să mai mergem la Rădeni, lăsându-l pe

părintele Pamvo singur, după ce 2 ani și jumătate ne-a pus la dispoziție Biserica pentru Sfânta Liturghie, m-a încercat un sentiment de vinovăție, știind mai ales şi starea de înșelare în care se află.

Am mers la sfinția sa să-l fac să renunțe la înșelarea sa, nu am reușit însă, pentru că erau și alții în jurul sfinției sale care în loc să-l ajute, îl aprobau – întărindu-i convingerea că nu este în înșelare. La un moment dat spune: "Și părintele Elefterie crede ca mine – mi-a spus: «Părinte, și eu cred ca tine, că nu mai este Har în Biserică, dar hai să tăcem!»" . E grav!

Săracii părinții noștri, au căzut în înșelare, pentru că un an și jumătate s-au lăsat influențați de ideile schismatice ale părintelui Sava și părintelui Staicu, participând la Sinaxa de la Roman – părintele Elefterie fiind și organizator. Să ne rugăm pentru sfințiile lor!

Dacă diavolul n-ar avea slugi devotate printre oameni, n-ar mai putea face atâta rău în lume . Din păcate, cu durere o spun, oamenii slujitori ai diavolului iau chip de slujitori ai dreptății și mari mărturisitori și apărători ai Dreptei Credințe – roadele și faptele lor îi vădesc – roade pe care noi le trăim cu toții din plin.

Unii dintre părinții care ne păstoresc sunt lupi îmbrăcați în piei de oaie, care de un an și jumătate au deformat realitatea, adevărul fiind sacrificat în favoarea lor, care sunt vicleni. Ajută-ne Doamne să deslușim care sunt cu adevărat slujitorii Tăi!

Mai grav este faptul că își continuă lucrarea. Vor să ne facă să credem că nu ei sunt vinovați de distrugerea mișcării antiecumeniste și de căderea Rădeniului, organizează conferințe prin România răspândind învățătura lor schismatică.

Căderea Rădeniului a fost planificata de când Rădeniul era cunoscut în toată România și nu numai ca cea mai importantă cetate de luptă împotriva ecumenismului, unde luptă, alături de credincioși îngrădiți de erezie, cei mai cunoscuți duhovnici și mărturisitori, părintele Antim și părintele Ieronim – urmași ai marilor duhovnici Iustin și Cleopa – fiindu-ne alături și teologul Mihai-Silviu Chirilă, cunoscut în toată lumea ortodoxă ca apărator al dreptei credințe.

Trebuia să cadă, nu dădea bine ecumenismului promovat în România și în întreaga lume de slujitorii care L-au trădat pe Hristos în Creta prin semnarea

documentelor prin care calcă în picioare Sfânta Ortodoxie .

Trebuia compromisă toată mișcarea antiecumenista inclusiv mentorii ei.

Ce nu a reușit din exterior sistemul ecumenist, inclusiv Mitropolia Moldovei și Bucovinei, prin forță, cu Jandarmeria, au reușit slujitorii Rădeniului, acceptând compromisul cu părintele Staicu, din interior.

Exista o persoană care încurca: teologul Mihai Chirilă – cunoscut în mișcarea anitiecumenistă cu instrucție teologică, care n-ar fi acceptat învățătura lumească a Părintelui Staicu; de aceea trebuie înlăturat de la Rădeni.

Și începând cu septembrie-octombrie 2017, când părinții Xenofont și Spiridon încep cu predicile agresive, Mihai Chirilă nu mai vine la Rădeni – ceea ce a fost o pierdere pentru noi credincioșii, deoarece ne-a fost mereu alături.

Îmi aduc aminte, că la fiecare predică după Sinaxa de la Roman, părintele Xenofont și părintele Pamvo ne spuneau să nu ne uităm pe Ortodoxinfo. Nu trebuia să ne uitam, pentru că acești oameni, care apărau Dreapta Credința, demascau și vicleniile sfinților lor.

În campania sa de dezbinare a Rădeniului părintele Staicu îi ia pentru ajutor pe părinții Sava cu colaboratorii săi – care au fost prezenți la Sinaxa de la Roman, unde s-au adoptat acele concluzii aberante care au pus Rădeniul pe linia care duce spre iad – concluzii girate de părintele Sava cu ceilalți părinți care acum organizează conferințe în toată România și smintesc poporul.

Oare nu toți mărturisitorii preoți și credincioși ne amăgim urmându-i?

Nu aceasta este calea de urmat în lupta noastra, care este lumească împletită cu răutate, ură, viclenie îndreptățire de sine alături de acești părinți care nu-l slujesc pe Hristos! Tulburarea și dezbinarea pe care le fac sunt de la diavol.

Să ne luăm vălul de pe ochi și de pe cuget să putem discerne Adevărul de Minciună. Nu putem merge mai departe spunând albului-negru și negrului-alb.

Am mai spus: Dumnezeu nu se lasă batjocorit!

Oare nu ne ajunge "avertismentul" dat nouă de Hristos? Să nu-L mâniem mai mult! Cât mai repede trebuie:

1. **Să ne lepădăm de Sinaxa de la Roman și de celelalte Sinaxe unde am participat lângă acești părinți – lupi îmbrăcați în piei de oaie.**
2. **Să ne cerem iertare de la Vlădica Longhin. Trebuie să fim alături de Sfinția Sa și în aceste grele încercări prin care trece, mărturisind până la mucenie pe Hristos.**
3. **Să ne rugăm pentru Sfinția Sa și să cerem rugăciunile Sfinției Sale pentru noi care la fel trecem prin încercări grele.**
4. **Să ne cerem iertare toți unii altora!**
5. **Să iertăm toți unii altora!**
6. **Să fim împăcați cu noi și cu aproapele !**
7. **Să facem pocăință și să cerem iertare lui Hristos pentru că ne-am îndepărtat de El și, cu inima precum a pruncilor, să-L mărturisim pe Hristos mergând cu toții pe calea împărătească, bătătorită de Sfinții Părinți, în lupta noastră împotriva ereziei.**

După ce a apărut scrisoarea mea înainte de Sinaxa de la Roman, prin care avertizăm despre pericolul care planează asupra Rădeniului, toți s-au arătat deranjați.

Părintele Xenofont s-a dezlănțuit cu toate cuvintele care exprimă ura și răutate.

Părintele Spiridon, la fel a început, să ridice tonul și să-mi spună cu răutate multe, amintindu-mi și de păcatele spovedite și altele.

Imediat m-am gândit că le-am încurcat oarecum planurile.

Nu m-am mirat, când am văzut "Comunicatul Preoților de la Rădeni", unde era prezent și părintele Staicu, care nu făcea parte din comunitatea noastră. Prin acest comunicat semnatarii se lepădau de Proiectul de Rezoluție pe care toată Grecia antiecumenistă l-a considerat un program de luptă antiecumenistă perfect ortodox.

Așa îmi întăream convingerea că se pregătește distrugerea Rădeniului.

Teologul Mihai-Silviu Chirilă era atacat într-un mod josnic de părintele Staicu și de toți susținătorii sfinției sale din toată țara pe tot internetul.

Cât de adevărate sunt cuvintele unui părinte : "Când cineva vrea să dezbine o comunitate, nu are nimic de făcut altceva decât să arate fiecăruia cât de rău este

celălat”.

Începe campania de denigrare a lui Mihai-Silviu Chirilă – o campanie devastatoare. La Rădeni toată obștea, preoți și credincioși, trebuia să-l denigreze, să spună că este evreu etc.; nu aveai voie însă să spui că a făcut și lucruri bune.

Și părintele Pamvo era cu răutate asuprea lui . Toți. Vai de capul nostru ! Câtă sminteală câtă răutate, câtă viclenie la Rădeni.

S-a creat artificial și isteria cu “părtășia la erezie”, dându-se vina pe Mihai Chirilă; în realitate, era creată și întreținută artificial tot de părintele Staicu și colaboratorii săi pe toate paginile de internet aservite lui .

M-a încercat un sentiment de milă față de acești oameni cuprinși de ură, răutate, invidie, pentru că realmente este o boală care te chinuie, te macină , dar și de solidaritate, față de Mihai Chirilă pe care toți continuau să-l lovească. Mai ales că toate denigrările aveau la bază fapte create artificial și inventate.

Așadar, defăimarea teologului Mihai-Silviu Chirilă a fost bine orchestrată, cu scopul de a face binele să pară rău și, în același timp, să facă de acceptat o învățătura schismatică, împletită cu ură și invidie, ca fiind bună .

Mă gândeam: “Oare nu-L supărăm pe Dumnezeu cu atâta ură, răutate și invidie ? Sigur Îl supărăm! Pentru că spune: «Milă voiesc iar nu jertfă». Degeaba avem noi ochii ridicați la Hristos, dacă nu ne uităm în jos la fratele aflat în necaz”.

Eram toți părtași la viclenie, însă nu toți vicleni. Eu am refuzat să mă întinez. Îmi alegeam cu grija cuvintele – sperând să-i fac mai buni – să nu mai aibă inimile împietrite. Uneori mă făceam că nu pricep vicleniile lor, pentru că nu concepeam un astfel de comportament la un slujitor al lui Hristos.

Așa ca toți mă evitau, văzând că nu dau curs răutăților; doamna preotească Savin nu mai zicea nimic denigrator despre Vlădica Loghin, știind că eu nu sunt de acord să-l judecăm noi, păcătoșii, pe Înaltpreasfinția Sa.

Într-adevăr, trăim vremurile de pe urmă, pentru că, așa cum spun sfinții care au scris pentru aceste vremuri, “inima noastră s-a răcit și caută întru ale sale”.

Oare Îl căutăm cu adevarat pe Hristos? Atunci ar trebui să nu mai fie atâtă răutate.

Cât sunt de adevărate cuvintele Sfântului Ignatie Briancianinov: ,,Nu puteți opri cu mâinile voastre slabe valul apostaziei care este plecat, dar să fiți lămuriți fiecare să nu cădeți în înșelare și să constientizați și pe aproapele vostru”.

Așadar mâinile au fost slabe și valul apostaziei a măturat Rădeniul.

Căderea era iminentă pentru nevegherea noastră.

Pentru că am prevăzut pericolul prăbușirii Rădeniului și nu am făcut nimic să împiedic acest lucru mă judecă conștiința.

Este adevărat că am strigat în acea scrisoare în 18.01.2018, dar nu a fost suficient, nu am stăruit, iar după aceea am tăcut, văzând direcția spre care se îndreaptă schitul – îndepărtarea de Hristos.

Faptul că am tăcut mă face și mai vinovată pentru că a tacea este a treia formă de necredință, poate mai grava decât prima și a doua, pentru că tu conștientizezi pericolul îndepărtării de Dumnezeu și stai cu mâinile încrucișate și nu faci nimic.

Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte pentru tăcerea și nevegherea mea.

Și pentru că nu mai vreau să repet greșeala vin acum, după prăbușirea Rădeniului şi strig mai tare sperând de data aceasta să fiu auzită :

De un an și jumătate suntem în înșelare. Ne aflăm pe calea pretinsei acrivii a Sfinților Părinți, numită doar formal așa, pentru că în realitate am văzut cu toții, că este o cale lumească, amestecată cu mândrie pătimașă, ură, viclenie și îndreptățire de sine după concepțiile celor care se consideră drept cei mai mari apărători ai Ortodoxiei: Părintele Sava cu adepții săi, părintele Ciprian Staicu, părintele Xenofont, părintele Spiridon, părintele Vasile Savin, părintele Elifterie făcându-ne pe toți potrivnici lui Dumnezeu.

Așadar, mărturisirea noastră nu a fost primită de Dumnzeu. A fost o părere de mărturisire – o amăgire.

De aceea a îngăduit Dumnezeu cernerea – din câți am fost, am rămas puțini fără un loc de rugăciune și înșelați.

Să abandonăm această cale de luptă potrivnică lui Dumnezeu și să

mergem pe calea împărătească, bătătorită, avându-i alături pe Sfinţii Părinți și deasupra pe Hristos, să mărturisim cu dragoste, bunătate, blândețe și smerenie și astfel îl luăm și pe aproapele lângă noi.

Pentru a fi decredibilizat și mai mult și pentru a se justifica cumva defăimarea care au făcut-o, Mihai-Silviu Chirilă trebuia despărțit și de duhovnicul său – de părintele Antim.

Și nu numai atât, pentru că oricum Mihai-Silviu Chirilă era defăimat și denigrat destul, dar, cu un așa ucenic, care se opune cu toate forțele învățăturii schismatice a părintelui Sava și a Părintelui Staicu, a cărui voce este mereu auzită de ierarhii care au trădat în Creta prin toată activitatea sa în prima linie a luptei împotriva ereziei, părintele Antim nu putea să fie atras de partea părintelui Sava și a părintelui Staicu care umblă prin țară de un an jumătate să dezbine, înșelând mărturisitorii.

A reușit să fărâmițeze mișcarea antiecumenistă din România, să distrugă Rădeniul – centrul ei de rezistență, iar acum încearcă să atragă în înșelare pe cât mai mulți mărturisitori inclusiv pe duhovnicii mai cunoscuți, prin ucenicii vicleni ai sfinților lor, pe părintele Antim și părintele Ieronim – părinți care au cuvânt cu putere multă în rândul mărturisitorilor și nu numai.

Astfel compromiși – făcând parte din această grupare care alunecă spre schismă în afara Bisericii, departe de Dumnezeu – vocea lor să nu mai fie auzită de ecumeniști care au trădat credința noastră în Creta sau dacă se aude să nu mai aibă valoare.

Părintele Sava și părintele Staicu încearcă de un an de zile să-i atragă, de aceea să ne rugăm Maicii Domnului să-i lumineze și să nu cadă în capcana înșelării întinsă de stăpânitorul acestei lumi – vrăjmașul neamului omenesc, care prin uneltele sale – lupi îmbrăcați în piei de oaie – care au luat chip de mari apărători ai lui Dumnezeu, încearcă să înșele până și pe cei aleși.

“Apărătoare Doamnă, apără-ne de vrăjmașii noștri, care se îndârjesc cu tărie să ne îndepărteze de Domnul nostru Iisus Hristos” (Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu “Izbăvitoarea ”)

Acum să ne lămurim fiecare, pe cine slujim, care este scopul luptei noastre,

pentru ce ne-am îngrădit de erezie.

Cu ajutorul lui Hristos ne-am îngrădit de erezia ecumenismului – fiara care încearcă să înghită toată lumea și, acum, pentru prietenia cu oamenii care au luat chip de apărători ai lui Hristos dar în realitate provoca tulburare și dezbinare, să ne pierdem mântuirea ?

Așadar, să nu fim părtași la un altfel de creștinism decât cel propovăduit de Sfinții Părinți, după cum ne spune Sfântul Filotei Zervakos, ucenicul Sfântului Nectarie:

Avem încredere în Sfinții Părinții , apoi în duhovnicii noștri, primind sfaturile acestora din urma că de la cei dintâi, atât timp cât sunt în acord cu aceia – nesubstituindu-se lor , altfel vom fi părtași la un altfel de "creștinism", decât cel propovăduit de Sfinții Părinți, iar fiind astfel nepregătiți ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața pământului "vom fi spulberați de urgia despre care se spune că se apropie".

Cuvioase părinte Antim și cuvioase părinte Ieronim, noi toți vă așteptăm să-L mărturisim curat pe Hristos tuturor oamenilor cu răbdare, dragoste, bunătate, smerenie, și El va rândui cele bune pentru noi. Nu își va lăsa Domnul turma sa.

Cât sunt de adevărate cuvintele marelui nostru duhovnic Iustin Pârvu, care se potrivesc nouă: "Am mers la drum cu oamenii care au crezut, dar și cu oameni care nu au crezut, oameni care s-au devotat, dar și oameni care s-au lepădat, ca și ucenicii Mântuitorului. Trebuie să ne rugăm să nu ne părăsească puterile sufletești, că atunci dovedești cum ești: ucenic, urmaș apostolic, sau Iuda".

Mai spune părintele: "Adevărata fericire este să fii descătușat de povara întunericului și a păcatului". Mult adevăr în cele spuse. Să luăm aminte!

Să rușinăm pe cei vicleni plini de ură și răutate si vor conștientiza că numai astfel de mărturisire este primită de Hristos și vor veni și ei în turma noastră.

Maria

Târgu Neamț